14/09/2026

Η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Οικουμενικό Πατριαρχείο – Απονομή Οφφικίου στον Απόστολο Κραλίδη

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Σε κατανυκτική ατμόσφαιρα εορτάστηκε στο Ιερό Κέντρο της Ορθοδοξίας η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Η Α.Θ. Παναγιότης ο **Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος** χοροστάτησε κατά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε την Δευτέρα, 14 Σεπτεμβρίου 2026, σε συγχοροστασία με τους Σεβ. **Μητροπολίτες Γέροντα Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριο**, **Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνα**, **Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίο**, **Μύρων κ. Χρυσόστομο**, **Προύσης κ. Ιωακείμ** και **Σελευκείας κ. Θεόδωρο**.

Τη θεία λειτουργία τέλεσε κατά την τάξη ο Αρχιγραμματέας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης **κ. Βοσπόριος**, με τον Υπογραμματέα Πανοσιολ. Διάκονο κ. **Οικουμένιο**.

Μετά την τελετή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, ο Παναγιώτατος, σύμφωνα με την παράδοση, διένειμε άνθη και βασιλικό στους Αρχιερείς, στους κληρικούς της Πατριαρχικής Αυλής και στους Άρχοντες Οφφικιάλιους που προσήλθαν να προσκυνήσουν, καθώς και, στο τέλος, προς όλους τους πιστούς.

Εκκλησιάστηκαν οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσού κ. Αδριανός και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε. και πιστοί από την Πόλη αλλά και το εξωτερικό.

Μετά την Απόλυση, ο Παναγιώτατος απένειμε το Οφφίκο του Άρχοντος Διδασκάλου της Εκκλησίας στον Ελλογιμ. κ. **Απόστολο Κραλίδη**, Καθηγητή και Πρόεδρο του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Χριστιανικού Πολιτισμού της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Στην ομιλία του ο Παναγιώτατος συνεχάρη τον νέο Άρχοντα και είπε ότι του απένειμε την τιμητική διάκριση σε ένδειξη αναγνωρίσεως της προσφοράς του προς την Εκκλησία, επισημαίνοντας τα εξής:

“Είσθε Καθηγητής της Ιστορίας των Θρησκειών εις το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Χριστιανικού Πολιτισμού της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Η ακαδημαϊκή σας πορεία είναι μακρά και πολυδιάστατος. Εθητεύσατε ως επιστημονικός συνεργάτης, επί δεκαετίαν όλην, εις το Κέντρον Βυζαντινών Ερευνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Παραλλήλως προς τα πανεπιστημιακά, διδακτικά και συγγραφικά σας καθήκοντα, συμμετείχατε εις διαφόρους εκκλησιαστικούς θεσμούς, εις επιστημονικάς επιτροπάς και εις την διοργάνωσιν πολλών συνεδρίων. Αξιάγαστος είναι η παρουσίας σας εις την ζωήν της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής των Βλατάδων και εις το Πατριαρχικόν Ίδρυμα Πατερικών Μελετών.

Σέβεσθε την Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Εκκλησίαν και την πανορθόδοξον, παγχριστιανικήν και παγκόσμιον μαρτυρίαν της. Χαιρόμεθα δε ιδιαιτέρως διά το γεγονός ότι, με την ιδιότητα του Προέδρου του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Χριστιανικού Πολιτισμού, του μέλους της Κοσμητείας της Θεολογικής Σχολής και της Συγκλήτου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης συμβάλλετε

καθοριστικώς εις την καθιέρωσιν μαθημάτων περί της ιστορίας, της ταυτότητος και της αποστολής του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η ευρεία ενασχόλησίς σας με την Ιστορίαν των Θρησκειών, μετ' εμφάσεως εις την ελληνορωμαικήν αρχαιότητα και την Βυζαντινήν περίοδον, αι με τας σχέσεις του Βυζαντίου και της θεολογίας του με το Ισλάμ, καθώς και με τον σύγχρονον ρόλον των θρησκειών και με τον διαθρησκειακόν διάλογον, αποτελεί λίαν επίκαιρον συμβολήν εις την κατανόησιν του πνεύματος της εποχής μας, κατά την οποίαν αι θρησκείαι διεκδικούν σημαντικόν ρόλον εις την ζωήν των ανθρώπων, των κοινωνιών και των πολιτισμών. Έχει γραφή, ότι ο πλουραλισμός των θρησκειών και η έντονη παρουσία των αποτελούν διά τον Χριστιανισμόν σοβαρώτερον πρόβλημα από την εκκοσμίκευσιν.

Ο τρόπος, με τον οποίον συνδυάζετε εις την επιστημονικήν σας εργασίαν την θρησκειολογικήν και την θεολογικήν οπτικήν, επιβεβαιώνει την αξίαν της θρησκειολογικής γνώσεως διά την θεολογικήν εργασίαν, και εν ταυτώ την ιδιαιτέραν ταυτότητα της θεολογίας, η οποία «δεν είναι υποχρεωμένη να 'θρησκειολογίζη' διά να αποδεικνύη τον επιστημονικόν της χαρακτήρα και να υποστηρίζη την θέσιν της εις το Πανεπιστήμιον», το Παλλάδιον των Επιστημών. Δεν είναι η θεολογία «Θρησκειολογία του Χριστιανισμού». Ο λαός του Θεού προσδοκά από την Ιεράν Επιστήμην απαντήσεις εις τα υπαρξιακά ερωτήματά του

κατά το πνεύμα του Ευαγγελίου της σωτηρίας και όχι πληροφόρησιν περί του Χριστιανισμού.”

Στη συνέχεια ο Πατριάρχης τόνισε:

“Θα φέρετε από την στιγμήν αυτήν τον Σταυρόν της Αδελφότητος Οφφικιαλίων του Οικουμενικού Πατριαρχείου «Παναγία η Παμμακάριστος». Ο Σταυρός, «το σημαντικώτατον και χαρακτηριστικώτατον όλων των χριστιανικών συμβόλων», σημαίνει ότι διακονείτε την Μεγάλην Εκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως εις την αγίαν αποστολήν της ως συγκυρηναίος του Πατριάρχου, μετά πάντων των Αρχόντων του Θρόνου. Δι’ ένα οφφικιάλιον του Οικουμενικού Πατριαρχείου η άρσις του Σταυρού σημαίνει ότι με αφοσίωσιν και ταπείνωσιν υπηρετεί την Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Εκκλησίαν και υψώνει το ανάστημά του, όταν αμφισβητούνται τα δίκαιά της.”

Πατριαρχική χοροστασία στον Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Τόπκαπι

Την παραμονή της εορτής, ο Πατριάρχης, κατά το έθος, χοροστάτησε κατά τον Μ. Εσπερινό που τελέστηκε στον Ι.Ναό Αγίου Νικολάου Τόπκαπι.

Τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Σεβ. **Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Μάξιμος**, Επόπτης της Περιφερείας Υψωμαθείων.

Στην αντιφώνησή του ο Πατριάρχης, αναφέρθηκε στη σημασία του Σταυρού στη ζωή του Χριστιανού, σημειώνοντας ότι δεν είναι μόνον σύμβολο θυσίας, αλλά και σημείον ακαταμαχήτου νίκης.

“Όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος είδε εν ουρανώ τον τύπον του Σταυρού με την επιγραφή «εν τούτω νίκα», εδιδάχθη την μεγάλη αλήθεια της πίστεώς μας: ότι τα όπλα του κόσμου τούτου, όσον ισχυρά και αν φαίνωνται, υποχωρούν ενώπιον της ταπεινής δυνάμεως του Σταυρού. Η αλήθεια αυτή παραμένει και σήμερα επίκαιρη όσο ποτέ, σε μία εποχή κατά την οποία ο άνθρωπος φαίνεται ότι εμπιστεύεται περισσότερο εις τα όπλα και την βίαν παρά εις την αγάπην και την συμφιλίωσιν. Εμείς, ως τέκνα του Σταυρού και της Αναστάσεως, καλούμεθα να μαρτυρούμε το ακριβώς αντίθετο: ότι η μόνη νικηφόρος δύναμις είναι εκείνη η οποία θυσιάζεται «υπέρ της του κόσμου ζωής».

Η Πόλις του Κωνσταντίνου, η Πόλις των ονείρων και των αλαλήτων στεναγμών μας, γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα το βάρος, αλλά και την δόξαν, του Σταυρού. Εις τον Ναόν της του Θεού Σοφίας, ο Αυτοκράτωρ Ηράκλειος ανύψωσε

προ αιώνων τον Τίμιον Σταυρόν ενώπιον πλήθους κλήρου και λαού· εδώ η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησίας, στο διάβα των αιώνων, εσταυρώθη πολλάκις μαζί με τα τέκνα της, χωρίς όμως ποτέ να παύση να κηρύσση την Ανάστασι! Αυτή είναι η σταυροανα-στάσιμη ταυτότης της Ρωμηοσύνης: να ίσταται επί του σταυρού της, με τα όμματα όμως εστραμμένα πάντοτε προς το φως της Αναστάσεως.

Ο καθένας μας, αδελφοί και τέκνα, φέρει τον ιδικόν του σταυρόν· της ασθενείας, της δοκιμασίας, της ανέχειας, της μοναξιάς, της ξενιτιάς, της αγωνίας διά το αύριον. Ο Κύριος δεν μας υπεσχέθη ζωήν άνευ σταυρού· μας είπε όμως, «θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον» (Ιωάν. ιστ΄, 33). Ας μη λησμονούμε, λοιπόν, ότι κάθε σταυρός τον οποίον σηκώνουμε με υπομονή και πίστι γίνεται, διά της χάριτος του Σωτήρος και Λυτρωτού μας, κλίμαξ προς την Ανάστασιν. Αυτό είναι το μήνυμα της σημερινής εορτής στους δυσχειμέρους καιρούς που διερχόμεθα.

Αυτό το αισιόδοξο μήνυμα απευθύνουμε ιδιαιτέρως προς τα εκατομμύρια αδελφών μας, τα οποία σηκώνουν τον δικό τους σταυρό στην Ουκρανία και στη Μέση Ανατολή, εκεί όπου ο πόλεμος εξακολουθεί να θερίζη αθώους, να ερημώνη πόλεις και να διασπείρη πόνο και ορφάνια. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο στέκεται προσευχητικώς και με πολλή αγάπη πλησίον όλων των θυμάτων αυτών των συγκρούσεων και των οικογενειών τους, ανεξαρτήτως θρησκείας και εθνικότητος, και ικετεύει τον Άρχοντα της ειρήνης να συντρίψη τα τείχη του μίσους και να

χαρίση στους λαούς αυτούς την ειρήνη, «την πάντα νούν υπερέχουσαν» (Φιλιπ. δ΄, 7). Ο Σταυρός, ως σύμβολο θυσιαστικής αγάπης, μας καλεί να μη παραμένουμε θεατές, αλλά να συμπάσχουμε, να προσευχώμεθα αδιαλείπτως και να εργαζώμεθα, όπου και όπως μπορούμε, «υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου» και της καταλλαγής.”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Παναγιώτατος, εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Σηλυβρίας, “διά την πάντοτε στοργική και υποδειγματική μέριμνά του προς την ιστορική και βασανισμένη αυτή Περιφέρεια της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως”. Επίσης, συνεχάρη για το επιτελούμενο έργο στην Κοινότητα τον Ιερατικώς Προϊστάμενο αυτής και όλα τα μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου